

BOEKAANKONDIGING

Dr. M. G. RUTTEN. *Actualisme en evolutie*. Rede bij de aanvaarding van het ambt van hoogleraar in de Algemene Geologie aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, op 10 Dec. 1951. Uitg. Wolters—Groningen. 24 bl. f 1.25.

Prof. Rutten wil hier evolutie beperken tot de ontwikkeling van het leven op aarde als totaliteit; en actualisme in geologische zin als de invloed van actuele processen, uitgedrukt in het Principe van het Actualisme, zich kerend tegen de catastrofentheorie. Schr. ziet de historie der aarde geschreven door de invloed van langdurig werkende processen, zoals de vorming der Alpen, niet sneller dan een rijzing der aardkorst van een cm per eeuw.

Sprekende over de evolutie gevoelt Prof. Rutten blijkbaar enige huivering, waar de genetica zich langzamerhand meester had gemaakt van de evolutie, en de palaeontologie, de vergelijkende anatomie en de biologische systematiek op een tweede plan had teruggedrongen; terwijl de genетиci een zekere weerzin opriepen of belangstelling in de problemen deden verflauwen.

In samenbundeling der wetenschappen, gezamenlijke aanpak ziet Prof. Rutten licht en opleving, waar de genetica dood liep op de mutaties, sprongvariatiës, saltaties, etc. die niet in staat bleken, de kloven tussen de families en orden in het dieren- en plantenrijk te overbruggen.

Maar genoeg, dit weinige moge volstaan om te doen zien, dat het, weliswaar niet omvangrijke, geschrift over belangrijke problemen spreekt, waarvan het goed is dat onze lezers kennis nemen, wil men „bij” zijn. De rede laat zich vlot lezen, maar stelt in de tweede helft vrij hoge eisen aan onze concentratie en belezenheid.

P. VAN DER LIJN

MARIE HUBRECHT. *Verdwenen werelden*, zie bespreking in Publicatie 4. Het prachtige plaatwerk over palaeontologie is thans bij de Uitgeverij Oisterwijk verkrijgbaar voor 25 gld.

Over *bliksembuizen of fulgurieken* vindt ge een artikel van F. van Gemert Smits Jr. in *Hemel en Dampkring*, afl. 1, 1951.

A. BROUWER schreef in het T.N.A.G. in '50 over Glacigene landschapstypen in Nederland. Hij neemt op de zuidrand van het Drentse plateau een eindmorene aan gedurende het Rissglaciaal II.

Handboek der Geografie van Nederland — onder redactie van G. J. A. Mulder. Erven Tijl, Zwolle, deel 1, f 17.50.

Mulder bespreekt in 200 bl. de geologie;

Hol in 80 bl. Limburg en Noord-Brabant;

Van Everdingen geeft 60 bl. over het klimaat.

DE OUDE RIJN

In de opzienbarende publicatie van J. HUDIG en J. J. DUYVERMAN, „*De centrale venen van Zuid-Holland en Utrecht*” betogen dezen:

De Oude Rijn was nooit een deel van het Rijnstroomstelsel;

Bij Katwijk heeft nooit een Rijnmondning bestaan;

De rivierkleistroom is geen klei, maar sapropeel, een biogeenproduct;

De Kromme Rijn was evenmin een Rijnarm;

Meren namen de plaats in der tegenwoordige biogenen; enz.

Het is wel nuttig van de literatuur kennis te nemen, om „bij” te blijven.

P. VAN DER LIJN